

[Finansministeren.]

varige interne forhandlinger, der lå bag ved fremsættelsen af lovforslaget om medhjælpende hustruer i sin tid. Nu har der jo været megen kritik af ordningen, kritikken dukker stadig væk op, og jeg har givet tilsagn i udvalget om at ville tage hele spørgsmålet op. Dette tilsagn står jeg ved, også af den grund tror jeg, det er forkert at komme med en ændring her på dette specielle punkt. Men hvorfor blev ordningen gennemført i sin tid? Den blev gennemført, fordi vi havde fået en ny skattelov, kildeskatteloven, som medførte dette meget store fremskridt for kvinderne, der hed særskilt beskatning af hustruindkomst. Det var jo det, der lå bag ved, at man så sagde: ja men vil det så ikke være retfærdigt, at den hustru, der arbejder med i mandens virksomhed, også får en vis fordel, når vi nu gennemfører kildeskatteloven? Når den hustru, der arbejder ude i erhvervslivet, uden for hjemmet, skal have adgang til at få den skattelettelse, som den særskilte beskatning af hustruindkomsten ganske givet betød, må vi så ikke gøre noget for den hustru, der arbejder sammen med manden i landbrugsbedriften, håndværksbedriften eller butikken? Det var vi for så vidt enige om, og fra mit partis side gik vi jo også dengang ind for selve princippet.

Hvorfor siger jeg så dette nu? Det gør jeg, fordi nu er det, ligesom man vil blande det sammen og sige, at nu skal disse medhjælpende hustruer have både særskilt beskatning og status som medhjælpende hustruer. Så er vi kommet over i noget, der er meget vanskeligt at have med at gøre, og som man også kan stille et stort spørgsmålstegn ved det rimelige i. Hvis vi på det tidspunkt, da vi gennemførte reglerne om medhjælpende hustruer, havde gennemført den særskilte beskatning for folkepensionister og pensionister i det hele taget, som vi har gennemført nu — det er jo ikke bare det, at pensionerne er blevet delt, vi har også gennemført en særskilt beskatning af disse pensioner — vil jeg vove den påstand, at man ville have sagt: ja men folkepensionister og andre pensionister, som er særskilt beskattet, skal ikke samtidig kunne opnå de fordele, der ligger i den særlige ordning, for medhjælpende hustruer. Det siger sig selv, at det kan man ikke.

Men dertil kommer, at der, hvis vi nu gennemførte venstres og konservatives æn-

dringsforslag, kunne blive ganske store ubehageligheder for de pågældende mennesker, idet den indtægt, der overføres til den medhjælpende hustru fra manden, kommer til at indvirke på den sociale ydelse. Det er i og for sig ikke et skatteproblem, men det kan komme til at indvirke på pensionen og ikke mindst på pensionstillægget. Den fordel, som venstre og konservative her ønsker at de medhjælpende hustruer skal have, vil i masser af tilfælde være en ulempe, være direkte til skade for de pågældende. Det har vi også redegjort for i udvalget, og der er derfor god grund til at tage sig en lille smule tid til at kigge disse problemer igennem, for det ville da være skrækkeligt, hvis folkettingen gennemførte de ændringsforslag, der er stillet her, og så skulle høre fra de medhjælpende hustruer, som er folkepensionister, at vi nu havde forringet deres stilling, idet de ikke kunne få det pensionstillæg som de lige har fået ret til, fordi de bliver særskilt beskattet.

Vi må her også erindre, at selve delingen af pensionerne har været en ganske stor fordel for disse ægtepar, og derfor mener jeg, at der er meget rimelighed i at sige, at vi må have taget hele dette kompleks op, sammenhængen mellem skatten og de sociale ydelser på dette område, og så se, om vi kan finde frem til en løsning, for det kan vi jo ikke sige på dette tidspunkt. Det eneste, jeg har givet udtryk for — og det står også i betænkningen — er, at jeg vil være med til at overveje disse problemer, og det vil jeg meget gerne. Der er altså ikke tale om nogen negativ indstilling fra min eller fra regeringens side. Det er heller ikke rigtigt at sige, at vi kunne have udarbejdet forslaget. Spørgsmålet blev jo rejst af fru Nathalie Lind, jeg tror, det var den 25. oktober, og jeg svarede her den 1. november. Der har simpelt hen ikke været tid til det. Vi gik i finansministeriet øjeblikkelig i gang med at undersøge disse problemer, og vi vil fortsætte undersøgelsen, sådan at vi i skatteudvalget, som jo nu er et permanent udvalg, kan tage spørgsmålene op.

Med hensyn til reglen om, at man nu ude på arbejdspladserne skal kunne begære trækprocenten forhøjet, er vi altså uenige. Venstre og konservative mener, det er en belastning for arbejdsgiverne, og det er klart, at der ligger en lille belastning i det.